

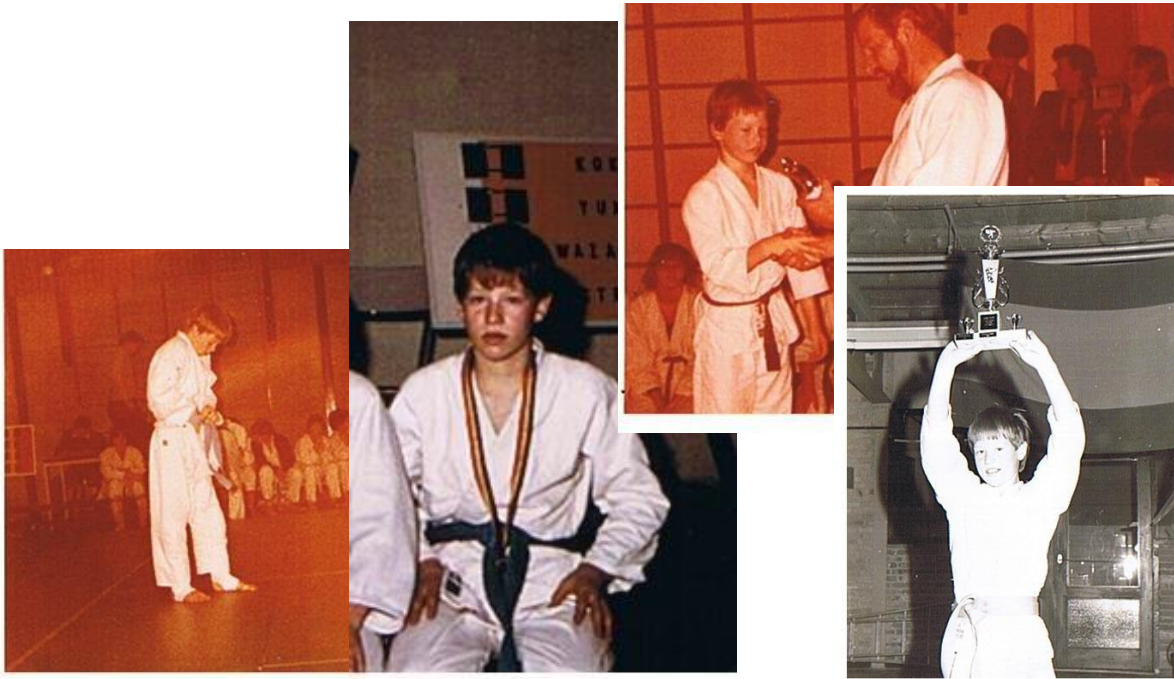
Heel je leven judo (meester Rinus) deel 1

Om een voorbeeld te geven dat judo heel je leven lang te beoefenen en te beleven is, hier het verhaal van meester Rinus.

Meester Rinus werd geboren als jongste van drie jongens. Op 4-jarige leeftijd werd hij door de scheiding van zijn ouders van buurtschap Lakerveld (Z-H) naar het Bourgondische Oosterhout meegenomen door zijn moeder. Hij werd hiermee gescheiden van zijn twee oudere broers en vader. Er kwam een nieuwe vader, een andere familie en nieuwe achternaam voor in de plaats. Contact met broers en vader werd zeer kort daarna vermeden. Deze situatie bracht veel onrust en negatief gedrag. Op 6-jarige leeftijd kwam de oplossing: JUDO!

Periode Libera In de Donkerstraat (gymzaal Santrijnhof) te Oosterhout werd gestart met judo bij meester Albert Libera. Judo bracht de oplossing om het negatieve gedrag om te buigen. Dat ging natuurlijk niet van de ene op de andere dag. Op 8-jarige leeftijd werd deelgenomen aan zijn eerste judotoernooi in Gorinchem. Er werd meteen een 2^e plaats behaald en meerdere toernooien en medailles volgde. Ook werd er een periode meer getraind. Op maandag en donderdag in de Ridderstraat te Oosterhout en op dinsdag in de eerder genoemde Donkerstraat. Een echte extraatje was dat hij op zaterdag met meester Libera mee mocht naar Werkendam! In die tijd leerde hij heel veel kinderen kennen. Dat was ook de periode dat hij heel de zomer op het zwembad rondhing, omdat het gezin niet op vakantie ging. Naast de judotraining was dat een prima leerschool om te overleven in -en uit het water. Door de behaalde vooruitgang had judo nog niet het optimale positieve gedrag buitenshuis opgeleverd.

Periode Chikara Pas op de middelbare school werd de “druktemaker” getemperd, omdat hij opeens weer de kleinste van het schoolplein was..... Er was op 10-jarige leeftijd afscheid genomen van de judoschool Libera, omdat zijn ouders vonden dat er te weinig vooruitgang werd gemaakt. Bij de judoschool Chikara in Oosterhout-Zuid werd de judotraining voortgezet met inmiddels een groene band. Eigenaar meester Johan van Heugten had veel contacten in het land, maar was geen lid van de toenmalige Judo Bond Nederland. Toch werd ook daar heel veel deelgenomen aan wedstrijden. Er werden opnieuw veel vrienden gemaakt en prijzen gewonnen. Vanaf zijn 12^e jaar ging meester Rinus ook naar België en Engeland voor judowedstrijden, waar zo nu en dan ook succes werd behaald.

Eind jaren 70 begin jaren 80: Roosendaal, Stabroek (B), Dorst en Oosterhout.

De middelbare school en het ontdekken van de “wereld” brachten een kentering. De thuissituatie was niet zo slecht, maar anders. Meester Rinus deed heel goed zijn best op de middelbare school en op de judoclub. Hij wilde snel thuis weg en een diploma met goede cijfers en een sportieve insteek zou zeker helpen als hij bij defensie zou willen gaan werken. Door deze gedachtegang, de sport en het overleven van de brugjaren op school kwam er sociale rust en inzicht. Helaas werd hij op 16-jarige leeftijd bij de Marine afgekeurd, omdat hij kleurenblind is. Zijn wereld stortte even in, maar gelukkig was er nog de opleiding voor scheepswerktuigkundige en het judo. Het judo als tiener bracht heel veel vooruitgang. Het vele trainen -en de omgang met volwassenen bracht meer dan judo alleen. Er werd ook extra getraind in Dorst en op centrale trainingen. Verschillende volwassenen werden verslagen op toernooien en de zwarte band werd behaald. Toernooien in Denemarken, Engeland, België, Frankrijk en Spanje volgden. Alles werd bekostigd met de krantenwijk en werken voor het uitzendbureau in de schoolvakanties. De thuissituatie had hem zeer zelfstandig gemaakt. De hulp van de judomeester en de volwassen judoka's met vervoer, begeleiding e.d. waren zeer waardevol.

Periode Nintai Op 17-jarige leeftijd werd er in Raamsdonksveer en Raamsdonk bij judovereniging Nintai getraind na een aanvaring met de judomeester. Judovereniging Nintai was toen een zeer grote club en aangesloten bij de Judo Bond Nederland. Een seizoen lang werden opnieuw prijzen gewonnen bij de Judo Bond Nederland en was er aanvullende wedstrijd -en krachttraining. Veel werd geleerd van wedstrijdtrainer Jan Joosen.

Periode 2 Chikara Aan het einde van het seizoen ging meester Rinus zijn oude judovrienden in Oosterhout missen en ging bijleggen met zijn oude judoleraar en kon terugkeren. In de opvolgende zomervakantie overleed zijn (stief)vader op bijna 63-jarige leeftijd aan hartfalen.

Het overlijden van vader Bliemer was een klap voor iedereen. Begrip, hulp en medeleven kwam van al de school -en judovrienden. Meester Rinus had nooit problemen met zijn veel oudere stiefvader. Problemen ontstonden met zijn eigen “echte” moeder. Natuurlijk een vrouw in rouw en een 18-jarige (lastige?) zoon! Voor hij het wist stond hij op straat.....

Weekend opvang, opvanggezin en uiteindelijk op kamers in Breda. Er was geen contact met de familie en spullen/financiën waren minimaal. Een lening bij de sociale dienst volgde. De judo/sporttraining kon weer opgepakt worden en dat was nu alleen een stukje verder fietsen. Het ging totaal niet goed met meester Rinus, het judo werd zijn sociale omgeving en daar leefde hij dan ook voor. Toernooien, trainingen, stages, en judofeestjes. De droom om te gaan varen als werktuigkundige viel in duigen en er werd een baan gevonden in Etten-Leur. Een uur heen en een uur terug.....met de fiets. Allemaal training! Fysiek werk? Allemaal training! Allemaal uitdagingen.

Kersttoernooi “Za-Zen” -71 en -78 kg december 1987

Die uitdagingen hebben de jonge judoka door enkele lastige jaren heen geholpen. Het bracht hem na twee jaar, met enkele omwegen, weer terug naar Oosterhout. Het judo gaf hem een leven en doel om door te gaan. Hij was toen 20 jaar. Door de opwaartse spiraal in Oosterhout kon de ontwikkeling als mens en judoka worden voortgezet. Door veel werk en daardoor voldoende financiën kwamen openingen om veel meer uit het judo te halen. *Deel 2 volgt.....*